

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”. Rom. 10, 15.

Anul V.

București.

No. 6.

Ce însemnătate are ziua de 13 Iunie pentru Școlile noastre de Sabat.

Deoarece și la noi această zi, special rânduită pentru Școala de Sabat, este o rândueală încă necunoscută, se simte nevoia ca să se spună ceva cu privire la scopul acestei zile.

Deoarece lucrarea Școalei de Sabat în ultimele zeci de ani a făcut progrese mari și a devenit un factor foarte însemnat și puternic în vestirea întregii solii îngerești, este foarte necesar să se dea o deosebită atenție lucrării ce are de îndeplinit această ramură.

Ca urmare s'a hotărât, ca spre a face să crească interesul pentru Școala de Sabat și pentru ca ea să fie mai bine înțeleasă, să se țină o asemenea zi în toate comunitățile noastre.

Faptul acesta a cerut ca în ziua Sabatului dela 13 Iunie să avem de executat un program special, care urmărește tocmai acest lucru.

Cu ce vrea această zi să contribuie în Școlile noastre de Sabat? Prin câteva cuvinte se poate spune că va căuta să atragă o mai mare atenție a Comunității asupra Școlii de Sabat, ca noi să nu rămânem numai la eforturile de până astăzi. Se face prin aceasta un apel către fiecare în parte, pentru o devotaie mai mare în această parte a lucrării prin care credința noastră este în-

lărită, și care ne dă o vedere mai limpede a lucrurilor; ea ne mai ajută să câștigăm mai mult Spirit Sfânt, mai multă sânguință, să dăm dovadă de mai multă lepădare de noi înșine, lucrând nu numai pentru zilele de acum dar și pentru cele viitoare. Aceasta trebuie să fie o puternică strigare către marea familie a Școlii de Sabat spre a ajunge la o experiență mai înaltă în viața noastră de credință. Școala de Sabat este un loc de exercițiu unde fiecare se poate înarma pentru lupta spirituală din față.

Astăzi noi vom fi din nou ocupați ca să vedem cum trebuie să ne pregătim pentru această luptă, pentru ca în cele din urmă să putem avea biruința. Ziua Școlii de Sabat ne oferă o bună ocazie de a prezenta într'un chip, care să rămână, principiile de seamă ale activității Școalei de Sabat. N'ar trebui să ne străduim ca prin acest program să dăm școlilor noastre o privire și un entusiasm care să nu fie ceva trecător? Am fi greșiți dacă n'am vedeă în această zi decât un program cu diferite exerciții speciale pentru distracție, și am fi greșiți dacă noi din acestea nu am trage o învățătură care să întărească școala.

Este greu de a compune un program care să atingă toate nevoile

Scolii de Sabat. Ar fi însă bine ca părțile slabe să fie întărite.

Am gândit ca prin acest program să dăm o scurtă privire asupra tuturor ținutelor ce caută să atingă

această lucrare, pentru ca Școlile noastre să fie aduse la aceste puncte înalte.

Ziua Scolii de Sabat trebuie să fie ca un apel puternic către toți lucrătorii noștri chemându-i la o mai strânsă conlucrare sprijinind Școala de Sabat atât în pildă cât și în învățătură. Oile urmează pe păstor acolo unde

merge el și se încred într'ânsul. Unele oile nu vin însă în Școala de Sabat. Această zi ar mai trebui să fie un apel către fiecare în parte ca să se hotărască a veni regulat și totdeauna în Școala de Sabat și să se împărtășească zilnic de lecțiunile ei pline de binecuvântări. Ar trebui să ne îndemne ca să studiem zilnic lecțiunile, fără de care studiu viața noastră spirituală scade. A neglija să studiem zilnic Sfânta Scriptură însemnează a ne lăsa înfometați. Sufletul, ca și corpul, pentru a nu fi slăbit și a nu suferi ceva are nevoie de hrană regulat, în fiecare zi. Noi trebuie să

primim în fiecare zi hrană dacă vrem să creștem în har și în credință și dacă voim să avem caractere creștine puternice.

În același timp această zi este și

un apel către slujbașii Scolii de Sabat pentru ca ei să se devoteze ca să facă cu mai multă sârguință serviciul lor.

N'ar trebui ca ziua Scolii de Sabat să fie o chemare către instructorii noștri ca ei să-și cercezeze cu mai mare amănunțime lucrarea și să fie un mai strâns contact cu clasa, dar nu

numai așa în general, ci legătura să fie cu fiecare în parte? Instructorul ar trebui ca să facă lucrare personală în clasa sa, și să lucreze cu seriozitate, cu rugăciune, ca toți aceia cari vizitează clasa lui, dar cari n'au predat inima lor lui Dumnezeu, să o facă și să se pocăiască.

Deasemenea ziua aceasta trebuie să ne dea o perspectivă mai bună asupra nevoilor acestei lucrări și de legăturile ei însemnate cu lucrarea în genere.

Simpatia noastră trebuie să crească, deasemenea și dărnicia noastră

PROGRAMUL ZILEI ȘCOALEI DE SABAT

ȘEDINȚA DE DIMINEAȚĂ

	pag.
Cântare	
Rugăciune	
Muzică instrumentală	
Lectură: „Ce însemnătate are ziua de 13 Iunie”	81
Exercițiu: „Un glas ce trebuie ascultat”	84
Lectură: „Școlile noastre de Sabat în Diviziunea Europeană”	84
Quartet: „Școala de Sabat”	90
Chestionarul: „Respectul, evlavia și disciplina în Școala de Sabat”	86
Lectură: „În aceasta este mărit Tatăl Meu”	88
Cântare Specială	
Cântări de câte un minut: „Cum mi-a ajutat Școala de Sabat”	
Muzică specială instrumentală	
Rugăciune	

spre a contribui la salvarea unei lumi pierdute.

Cu privire la scopurile Școlii de Sabat, Spiritul Profetiei o numește „un întins câmp misionar cu mari perspective“.

În ce privește Școala de Sabat poate că noi ne-am gândit mai mult la propriile noastre interese și poate că nu ne-am gândit așa de mult și la aceia cari nu sunt de credința noastră, spre a-i invita în Școala Sabatului. Dar făcând astfel cu siguranță că am pierdut ocazii prețioase.

Lucrul acesta se potrivește și pentru cei mari ca și pentru copii. Chiar și Școlile noastre de copii ne dau ocazia de a vedea cum copii ai oamenilor necredincioși, cari au vizitat Școala noastră de Sabat și au fost atrași de cuvântul lui Dumnezeu, mai târziu au făcut ca acest interes să cuprindă și pe părinții lor și urmarea a fost că părinții au primit adevărul. Mărturiile ne spun:

„Părinți la cari nu se poate ajunge altfel sunt adesea câștigați prin copii lor. Instrucorii Școalei de Sabat pot ca să învețe pe copii punctele adevărului prezent, și co-

pii la rândul lor le vor duce în familie. Dar numai puțini instructori par a înțelege însemnătatea acestei ramuri a lucrării“. *Test. Vol. IV, pag. 170.*

PROGRAMUL ZILEI ȘCOALEI DE SABAT.

ȘEDINȚA DE DUPĂ AMIAZĂ

	pag.
Cântare	
Rugăciune	
Muzică Instrumentală	
Exercițiu: „Culegătorii de snopi“	89
Recitare: „Isus cheamă copii“	92
Exercițiu: „Un apel! Se caută!“	91
Cântare: „Împăratul nostru“	90
Exercițiu: „Un comitet pentru ziua Școlii de Sabat“	85
Recitare: „La lucru!“	92
Cântare: „Picioruș ai grijă!“	90
Lectură: „Merg pentru că plouă“	93
Muzică instrumentală	
Rugăciune	

N'ar trebui ca aceasta să ne hotărască să lucrăm și noi mai mult în această direcție? N'ar trebui să folosim Școala de Sabat ca un mijloc spre a câștiga suflete pentru Domnul, care este chiar scopul cel mai însemnat al lucrării noastre? Dar ca membri credincioși ai acestei ultime solii a harului ar

trebui să simțim mai mult ca ori-când povara pentru toți cari ne înconjoară pentru ca să-i putem influența spre bine.

În direcția aceasta putem face din Școala de Sabat un mare câmp misionar.

O. Fasnacht.

Cereți pe adresa Casei de Editură cărțile:

„Speranța Lumii“

și

„Lecturi Biblice

asupra adevărului prezent“.

Un glas ce trebuie ascultat.

(Extrase din „Testimonies for the Sabbath School Work“).

Apel către tineret.

„Domnul cheamă tineri și tinere cari să se încingă spre a lucra în tot cursul vieții lor în Școala de Sabat“. „Lucrarea are nevoie de tineri și tinere cari să simtă o răspundere personală pentru a face ca lucrarea să înainteze, și cari să conlucreze cu puterile cerești pentru a face ca lumina să strălucească în întunecul moral ce este în lume“. „Dumnezeu face apel la tineri și tinere să pună cât mai mult la lucru însușirile încredințate lor. El vrea să vadă că vă desvoldați însușirile și că sunteți aplecați spre studiu, pentru ca voi să puteți folosi talentele încredințate vouă. Dumnezeu va primi serviciul vostru și punerea în valoare a talentelor voastre, dar El nu poate să privească cu plăcere la lucru făcut pe jumătate și cu jumătate de inimă“.

Apel către instructori și lucrători.

„Instructorilor și lucrătorilor din diferite secțiuni ale Școalei de Sabat, mă adresez vouă în temerea lui Dumnezeu, și vă spun că de nu aveți o strânsă legătură cu Dumnezeu, nu veniți deseori înaintea lui în rugăciune serioasă, nu veți fi în stare să faceți lucrul vostru cu înțelepciune cerească, și să câștigați suflete pentru Hristos. Cel care lucrează pentru Dumnezeu trebuie să fie îmbrăcat cu umilința ca cu o haină. Domnul va primi și va binecuvânta pe acei lucrători cari au spiritul de a învăța pe alții, o iubire respectuasă față de adevăr și dreptate, oriunde ar fi acela. Dacă lucrurile se petrec astfel cu voi, veți avea mare grijă pentru elevii voștri făcând eforturi pentru mântuirea lor. Vă veți apropia de ei în iubirea duioasă, îi veți vizita acasă, căutând să înțelegeți adevărata lor stare convorbind cu ei privitor la experiența lor în cele dumnezeiești, și, în brațele credinței voastre îi veți aduce la tronul Tatălui“.

Apel către părinți.

„Părinții și copiii trebuie să lucreze în armonie cu dirigințele și cu instructorii, dând astfel dovadă că ei prețuiesc munca

Școlile noastre de Sabat în Diviziunea Europeană.

Ne face o bucurie deosebit de mare faptul că s'a luat hotărârea în Comitetul Diviziunii Europene ca ziua de 13 Iunie să fie pusă deoparte ca o zi în care să se cerceteze mai de aproape lucrarea Școalei de Sabat, în toate comunitățile acestui câmp întins al Diviziunii Europene.

Inima noastră se poate simți bine văzând desvoltarea Școlii de Sabat. În vreme ce în Iunie 1924, aveam 76.283 înscriși în 2359 școli de Sabat, la sfârșitul lui Decembrie 1924, aveam 2533 Școli de Sabat cu 80.121 membri, cu un câștig de aproape 4000 în curs de șase luni. Să ne propunem cu toți ca să atingem ținta de 90.000 membri în Școlile de Sabat ale Diviziunii Europene până la sfârșitul anului 1925.

După ultimul raport, lecțiunile Conferinței Generale pentru Școlile de Sabat sunt publicate în diviziunea noastră în 29 limbi. Să ne rugăm ca în curând să le avem și în alte multe limbi în cari lucrăm acum în această Diviziune. Cu siguranță membri noștri au nevoie pretutindeni de aceste admirabile lecțiuni pe cari le stu-

lor“. „Asupra părinților planează o serioasă răspundere și anume, de a coopera cu instructorii din Școala de Sabat“. „Deși e nevoie ca instructorii să facă eforturi înțelepțești și stăruitoare, lucrarea nu trebuie lăsată numai pe ceea ce se poate face în Școala de Sabat și ce pot face slujbașii comunității, dar trebuie să se sprijine și pe activitatea din familie“.

Apel către cei ce acum nu conlucrează în Școala de Sabat.

„Minunate ocazii au rămas nefolosite în Școala de Sabat. Bărbați și femei cu felurite daruri să intre în lucrare, și în temere de Dumnezeu să facă tot ce pot spre a salva tineretul“. „Aceasta este una din ramurile lucrării care merge schiopătând din lipsă de bărbați și femei pricepuți, talentați, cari să simtă răspunderea ce au față de Dumnezeu în ce privește folosirea puterilor lor, nu spre a se arăta pe sine în lumină, nu din mândrie deșartă, ci spre a face bine“.

diem noi acum cu privire la Vieța lui Hristos.

Lucrarea pentru tineretul și copiii noștri face minunate progrese în multe părți ale câmpului. Rapoartele ne vorbesc despre organizarea unor clase speciale pentru tineret cu instructori în Școala de Sabat adaptată în mod special la acest lucru. Lucrul acesta înseamnă că tineretul va trage mai mult folos spiritual din lecțiile lor, pentru Școala de Sabat. Deasemenea pentru învățarea copiilor în grădinițele de copii s'a introdus sistemul intuitiv. Această sforțare din partea instructorilor din Școala de Sabat pentru copii va însemna un interes crescut și un efect mai statornic asupra copiilor.

Deasemenea și darurile din Școala de Sabat dovedesc o creștere încurajatoare. La încheierea lunii iunie se vede că Școlile de Sabat au dat ca daruri pentru misiuni 39.777,82 dolari în al doilea trimestru. Din această sumă 8.113,28 fuseseră dați în al treisprezecelea Sabat. Ultimul Sabat din Decembrie au fost aduse pentru al treisprezecelea Sabat 10.485,09 dolari, iar suma totală a darurilor pentru al patrulea trimestru au atins cifra de 44.184,65 dolari, cu o creștere deci de aproape 4.500 dolari față de trimestrul trecut. Având în vedere marile nevoi ale câmpurilor misionare nu ne-am putea noi propune ca să atingem ținta de 50.000 dolari ca daruri misionare pentru misiuni?

Școala de Sabat este o mare Universitate biblică, și este un factor de seamă pentru adunarea mijloacelor prin cari Solia Adventă să fie dusă în toată lumea; dar mai este și un mijloc prin care se câștigă suflete. În fiecare trimestru mulți din aceia cari sunt înscrși în școlile noastre de Sabat se hotărăsc ca fără rezervă să se predea Domnului spre a fi botezați. În unele câmpuri misionare se cere ca mai întâiu să fi trecut cineva prin Școala de Sabat ca apoi să poată deveni membru. N'ar fi poate o greșeală dacă ar fi așa în toate câmpurile, deoarece prin studiiu lecțiilor în Școala de Sabat candidatul la botez va fi mult mai întemeiat în adevăr. Cu toate că rapoartele noastre nu sunt complete, se vede că în al treilea trimestru au fost botezați 175 membri din Școala de Sabat, iar în al patrulea trimestru, 371. Dumnezeu să binecuvinteze Școlile noastre de Sabat și să facă din ele mijloace de salvare și păsirarea sufletelor.

L. L. Caviness

Secretar Dep. Școlii de Sabat,
în Diviziunea Europeană.

Un comitet pentru ziua Școlii de Sabat.

(Scenă pentru șapte copii).

Numărul unu:

„Așăzi este ziua specială a Școlii de Sabat și aștept să văd ce sfaturi ne vor aduce bătrânii spre a face ca școlile noastre să meargă bine. Eu unul mă mir de ce oare ei nu întreabă și pe copii ce planuri ar putea aduce și ei?”

Numărul doi:

„Așa e, iată, de pildă deși eu sunt doar un copil, le-aș putea spune cum să ne atingem ținta în ce privește finanțele. Și anume: *Fiecare să aducă banii lui.*”

Numărul trei:

„Eu cred că mijlocul prin care am putea atinge ținta ar fi să invităm pe toți membrii să vie în toate Sabatele la adunare. Dacă lipsește un membru înseamnă că atunci colecta pentru misiuni este mai mică. Cei cari lipsesc să fie rugați să trimeată prin cineva colecta lor. Eu aș spune: *Fiecare membru să vină în Școala Sabatului!*”

Numărul patru:

„Mi se pare că fiecare dintre voi a pornit dintr'un punct greșit. Eu cred că lucrul ce ne trebuie mai mult este iubire îmbelșugată față de Dumnezeu și față de preșosul Său cuvânt. Dacă noi L-am iubi așa cum trebuie, fiecare am dori să venim în Sabat pentru a studiă despre Dumnezeu și spre a da darurile noastre. Eu aș spune: *Fiecare inimă să fie plină de iubire față de Dumnezeu și față de Cuvântul Său.*”

Numărul cinci:

„Cred că fiecare din noi ar trebui să fim misionari dacă suntem buni membri în Școala Sabatului. Fiecare trebuie să-și facă partea sa ajutând Școala de Sabat de a crește aducând noi membri. Eu aș zice: *„Aduceți membrii noi în Școala de Sabat!”*”

Numărul șase:

„Eu cred că trebuie să se facă ceva pentru cei ce nu pot veni în Școala de Sabat. Eu propun să formăm o grupă de copii cari să viziteze acasă pe oamenii în vârstă, pe cei bolnavi și să le ducă reviste de celii. Eu aș spune: *„Aduceți mângâiere în casa bătrânilor și bolnavilor!”*”

Numărul șapte:

„Credeți că aci se termină lucrul? Cândesc că trebuie să vizităm Spitalul de copii și să luăm cu noi reviste „Semnele Timpului” și cartea „Hristos Mântuitorul nostru” ca să ducem copiilor acelora sărmani, să celească și ei ceva. Eu aș spune:

C H E S T I O N A R.

Respectul, cucernicia și disciplina în Școala de Sabat.

Intrebare.— Ce este Școala de Sabat ?

Răspuns.— Este Comunitatea adunată la studiu. „Școlile noastre nu sunt altceva decât cercuri biblice.” — *Testimonies on Sabbath School Work*, p. 29. „Școala de Sabat dacă este bine condusă, este unul din mijloacele de seamă ale lui Dumnezeu de a aduce suflete la cunoașterea adevărului”. *Idem*, p. 18. „Școala de Sabat trebuie să fie unul din mijloacele cele mai de seamă și mai pline de succes, pentru aducerea sufletelor la Hristos”. *Id.* p. 20.

Intr.— Care trebuie să fie influența Școlii de Sabat asupra Comunității ?

Răsp.— „Influența crescândă a activității din Școala de Sabat, trebuie să contribuie la progresul și creșterea comunității; dar în nici un caz nu trebuie să se îngăduie a se îndepărta de interesele comunității”. *Idem*, p. 29.

Intr.— Serviciul din Școala de Sabat trebuie să fie considerat ca sfânt ?

Răsp.— „Școala de Sabat este Comunitatea organizată și echipată pentru studiul sistematic al Cuvântului lui Dumnezeu. Nu există alt serviciu care să procure ocazii la fel de prielnice pentru educarea și învățarea fiecăruia în parte.” — *From Acorn to Oak*, p. 63.

Intr.— Când și unde se ține serviciul Școlii de Sabat ?

Răsp.— În Sabatul Domnului și în Sanctuarul Lui.

Intr.— Cum trebuie să privească Școala de Sabat locașul lui Dumnezeu ?

Răsp.— „Să țină Sabatele Mele, și să

onorați Sanctuarul Meu: Eu sunt Domnul” 3 Moisi 19, 30.

Intr.— Din timpuri, ce nu se mai țin minți, cari au fost cele două ofense cari s’au arătat în serviciul divin, făcând ca desaprobarrea lui Dumnezeu să dea pe față ?

Răsp.— Neascultarea și nesfințirea.

Intr.— Ce face ca un loc să fie sfânt ?

Răsp.— Prezența lui Hristos face un loc sfânt. Când Moisi a văzut în pustiu rugul arzător, Dumnezeu i-a zis : „Nu te apropii de locul acesta; scoale-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt”. Ex. 3, 5.

Intr.— Cum să arate Școala de Sabat respect față de casa de rugăciune ?

Răsp.— „Domnul este în locul Lui cel sfânt”. Hab. 2, 20. Liniștea ascunde în sine o dulce elocvență.”

Intr.— În Școala de Sabat trebuie să fie regulă și ordine ?

Răsp.— „În Școlile de Sabat trebuie să fie disciplină și ordine. Copiii cari iau parte la aceste școli trebuie să prețuească privilegiile de cari se bucură, și trebuie să li se ceară să observe rânduețile cerute de această școală”. *Testimonies on Sabbath School Work*, p. 7, 8.

Intr.— Ce putem judeca noi din înfățișarea unei clase ?

Răsp.— „Înfățișarea unei clase va reprezintă caracterul instructorului pe care-l au ca o pildă în fața lor. Dacă sunt aspri în purtare și se poartă mereu astfel, dacă sunt necuviincioși, trebuie să fie o cauză pentru acest lucru și chestiunea trebuie bine cercelată”. *Idem*, p. 96.

Intr.— Ce fel de autoritate trebuie să aibă instructorul ?

Răsp.— „Instructorul poate avea o purtare cucernică și cu toate acestea să fie voios... Cei cari au în deprinderile lor de a sta în legături cu Dumnezeu vor vedea că lumina Lui se reflectă în felul lor de purtare. Copiii urăsc furtuna cu nori și întristare. Inima lor se deschide în fața strălucirii, a voioșiei și iubirii. În timp ce un instructor poate fi holărit și nemișcat, el nu trebuie să fie aspru, să ceară prea mult, și poruncitor. Deia instructor se cere o autoritate demnă, altfel e lipsit de acea autoritate care va face din el un instructor plin de succes”. *Idem*, p. 96, 97.

Intr.— Dacă cineva acceptă răspunde-

„Vizitați Spitalul de Copii”.

Toți :

„Noi am propune :

„Să aducem bani.

„Să aducem pe toți membrii în Școala de Sabat.

„Să aducem inimi pline de iubire de Dumnezeu și iubire de Cuvântul Său.

„Să aducem membri noi în Școala de Sabat.

„Să aducem mângâiere în casa bătrânilor și bolnavilor.

„Să aducem Semnele Timpului și Hristos Mântuitorul nostru copiilor bolnavi din Spitalul de Copii”.

rea de a fi instructor, ce trebuie să facă?

Răsp.— „Cel care va accepta răspunderea de instructor, dacă nu este destul de înzestrat, dacă simle răspunderea poziției sale, va face totul cu puțință ca să învețe. El va cultiva cucernicia, voia bună și statornicia. Purlarea să fie de așa natură încât clasa să fie învățată să aibă cugetări serioase și respect sfânt față de Dumnezeu“. *Idem*, p. 96.

Intr.— Dacă e necesar să se dea o mustrare, cum trebuie să se facă acest lucru?

Răsp.— „Ordinea și rândueala în Școala să fie făcute în Spiritul lui Isus, și când se dovedește nevoia să se dea mustrări, faței ca această neplăcută lucrare să fie adusă la îndeplinire cu întristare amestecată cu iubire“. *Idem*, p. 78.

Intr.— Cine trebuie să contribuie împreună cu dirigintele și cu instructorii în conducerea unei Școli de Sabat?

Răsp.— „Părinții și copiii ar trebui să lucreze în armonie cu dirigintele și cu instructorii, dând astfel dovadă că ei apreciază lucrarea pe care ei o îndeplinesc. Părinții trebuie să se intereseze în mod deosebit de educația religioasă a copiilor lor, ca aceștia să aibă o cunoștință mai adâncă a Sfințelor Scripturi“. *Idem*, p. 8. „Lucrarea Școlii de Sabat este însemnată și toți cari sunt interesați de adevăr trebuie să caute a-l face să prospere“. *Idem*, p. 109.

Intr.— Care este lucrul ce ar putea fi considerat ca o ofensă față de casa lui Dumnezeu?

Răsp.— „Șoptirile și răsetele și convorbirile nu trebuie să prindă rădăcini în casa unde Dumnezeu este adorat“. „*Testimonies*“, Vol. V. p. 492.

Intr.— Dar nu s'ar putea îngădui măcar între servicii?

Răsp.— „Vorbiri de rând, șoptiri, și răsete nu trebuie să fie îngăduite în casa lui Dumnezeu, nici înainte, nici după serviciul divin“. *Ibid.*

Intr.— Dacă cei cari au conducerea comunității, predicatori și credincioși, părinți de copii, nu au avut vederi mai largi în această direcție, ce s'ar putea cere de la copiii fără experiență? „*Idem*, p. 497.

Răsp.— „Copiii sunt găsiți prea deseori adunați în cele, departe de părinți cari ar fi trebuit să aibă grije de dănsii. Nedându-și seama că sunt în prezența lui Dumnezeu și că ochii Săi privesc asupra lor, ei sunt ușurateci, vorbesc fleacuri, șoptesc și râd, sunt neglijenți, necuviințioși, și neatenți“.

Intr.— Unde trebuie să învețe cineva evlavie mai întâiu?

Răsp.— În casa părintească „sanctuarul familiei“. Părinții și mamele cari dau lui Dumnezeu cel dintâiu loc în conducerea casei lor, învață pe copiii lor că temerea de Domnul este începutul înțelepciunii, glorifică pe Dumnezeu înaintea îngerilor și înaintea oamenilor, prezentând lumii o familie ordonată și bine disciplinată, o familie care iubește pe Dumnezeu și-L ascultă, iar nu se răscolă contra Lui“. *Idem*, p. 424. „Copiii trebuie să fie învățați să respecte și să sfințească ora de rugăciune“. *Idem*, Vol. I, p. 397. „Este de datoria părinților creștini, ca dimineața și seara, să construească un zid de apărare în jurul copiilor lor prin rugăciune serioasă și prin credință statornică“. *Idem*, p. 398.

Intr.— Ce trebuie să învețe părinții pe copiii lor?

Răsp.— „Învățați-i să aibă cel mai mare respect față de casa lui Dumnezeu, și faței-i să înțeleagă, că trebuie să intre în casa Domnului cu inimi pline de cugetări ca acestea: Dumnezeu e de față; aceasta e casa Lui. Eu trebuie să am gânduri și priviri curate. Aci Dumnezeu adună pe poporul Său și-l binecuvintează. Cel sfânt și înălțat care trăește veșnic privește la mine, cercetează inima mea, și celește până și cugetele și faptele ascunse ale vieții mele“. *Idem*, Vol. V, p. 494.

Intr.— Cum a arătat David respectul său față de casa lui Dumnezeu?

Răsp.— „Cât despre mine, prin îndurarea Ta cea mare, pot să intru în casa Ta, și mă închin cu frică în Templul Tău cel sfânt“. Ps. 5, 7. „Dumnezeu este înfricoșat în adunarea cea mare a sfinților, și de temut pentru toți ceice slau în jurul Lui“. Ps. 89, 7.

Intr.— Cum trebuie să intrăm în locul unde se ține Școala de Sabat?

Răsp.— „Când credincioșii intră în locul de adunare, ei trebuie să facă lucrul acesta cu bunăcuviință, trecând liniștiți la locurile lor“.

Intr.— Dacă unii vin mai de vreme la Școala de Sabat, care trebuie să fie altitudinea lor?

Răsp.— „Dacă mai au de așteptat câteva minute înainte de a se începe adunarea, aceștia să păstreze un spirit adevărat de devoțiune prin liniștită meditare, ținând inima îndreptată spre Dumnezeu în rugăciune și cerând ca serviciul divin să aducă un ajutor deosebit nouă înșine, și să conducă la hotărîrea de a se pocăi sufletul altora“. *Ibid.*

Notă. — Aci este momentul potrivit ca instructorul să învețe pe copii, de a veni în clasa lor cu umilință, și cu capul aplecat, să înalțe un moment inima lor spre Dumnezeu, rugându-se pentru Școala de Sabat.

Intr. — Părinții trebuie numai să învețe pe copiii lor că trebuie să fie umili?

Răsp. — „Părinții trebuie nu numai să învețe pe copiii lor, dar trebuie să le și comande, ca să intre în casa de rugăciune cu evlavie și bună purtare“. — *Idem*, p. 496.

Intr. — Ce pildă ni se povestește în Scriptură ca o prevestire pentru acei părinți cari uită să învețe pe copiii lor să fie evlavioși?

Răsp. — Eli și cei doi fii ai lui, Hofni și Fineas. „Din copilărie ei fuseseră obișnuși cu sanctuarul și cu slujbele lui; dar în loc să devină mai evlavioși, ei pierduseră orice simț de sfințenie și însemnătatea lui. Tatăl nu pusese stavilă lipsei lor de evlavie; măreția și autoritatea sanctuarului, nu potolise disprețul lor față de sfințenia slujbelor lui; iar când ei au ajuns la vârsta de bărbat, erau plini de faptele moarte ale inoșiei și nesupunerii“. — „*Patriarhi și Profeți*“, p. 575, 576.

Intr. — Care a fost urmarea faptului că Eli nu a dat copiilor săi învățătura și educația cuvenită?

Răsp. — „Fiii lui Eli erau niște oameni răi. Nu cunoșteau pe Domnul“. 1 Sam 2, 12. „De aceea tinerii aceștia se făceau vinovați înaintea Domnului de un foarte mare păcat“. Vers. 17.

Intr. — Ca o urmare a faptului că Eli i-a lăsat în această rea stare, și nu i-a învățat să fie evlavioși, ce mare necaz s'a abătut asupra lui?

Răsp. — „Iată semnul celor ce se vor întâmpla celor doi fii ai tăi Hofni și Fineas: amândoi vor muri într-o zi“. Vers. 34. „Chivotul lui Dumnezeu a fost luat și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, au murit“. 1 Sam. 4, 11.

Intr. — Arată o nobilă pildă de educație în familie.

Răsp. — Despre Abraam Domnul zice: „Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentruca astfel Domnul să împlinească fața de Abraam ce i-a făgăduit“. 1 Moisi 18, 19.

Intr. — Cum a fost educat Samuel de mama lui?

Răsp. — „Dela primele licăriri ale minții ea a învățat pe fiul ei să iubească și

să respecte evlavios pe Dumnezeu, și să se socotească ca fiind al lui Dumnezeu“.

— „*Patriarhi și Profeți*“, p. 572.

Intr. — Afară de părinți și învățători mai sunt și alții răspunzători de disciplinarea copiilor în Școala de Sabat?

Răsp. — „Noi suntem tot atât de răspunzători pentru relele ce trebuia să mustrăm în puterea autorității părintești sau paslorale, ca atunci, când aceste păcate ar fi fost ale noastre“. *Idem*, p. 578. „Dacă în popor nu vor fi înscrise idei drepte de adevărat respect și adevărată închinare, va fi o tendință crescândă de a pune lucrurile sfinte și veșnice pe aceeaș treaptă cu lucrurile de rând și acei cari profesază adevărul vor fi o ofensă pentru Dumnezeu și o rușine pentru credință“. — „*Testimonies*“. Vol. V, p. 500.

— o —

„In aceasta este mărit Tatăl Meu“.

„Ziua de astăzi a fost rânduită pentru ca în mod special să se dea ocazie Școlilor de Sabat din lumea întreagă, de a face ca lumina Cuvântului lui Dumnezeu să se îndrepte asupra planurilor și metodelor lor de lucru spre a vedea ce măsuri s'ar putea lua spre a face din ele mijloace roditoare pentru împărăția lui Dumnezeu. Fiecărei școli, Domnul îi zice: „In aceasta este mărit Tatăl Meu, ca voi să aduceți fructe“. Din timp în timp ni s'a atras luarea aminte asupra acestor cuvinte: „Școala de Sabat, dacă este bine condusă este unul din mărețele mijloace prin care Dumnezeu aduce suferințele la cunoștința adevărului“. Aceste fructe se văd numai atunci când școala este condusă pe căi drepte și în armonie cu planurile cerești, când inima slujbașilor și instructorilor este plină cu adevăratele Cuvântului lui Dumnezeu, și când dorința lor de căpetenie este de a salva pe toți oamenii ce sunt aduși în apropierea puterii sale de influență.

Pot să fie școlile noastre bine organizate, mașinăria organizației să fie așa bine unsă încât să nu facă nici un șgomol, putem noi atinge, și chiar înrece, ținta bănească, dar dacă nu dăm nici cea mai mică atenție mântuirii propriilor noștri copii, școala nu va aduce fructele pe cari Mântuitorul ar vrea să le vadă. Atunci să știm că n'am atins ținta propusă de Domnul. E bine și frumos să avem ochii îndreptați spre câmpurile misionare; dar, în timp ce facem aceasta, să nu uităm a ne

rugă, și a lucra cu seriozitate pentru salvarea propriilor noștri copii și a tineretului nostru, pregătindu-i să meargă ca lucrători pentru Dumnezeu. Nu se spune că „din Școlile noastre de Sabat și din colegiile noastre vor fi chemați bărbați și femei pentru a deveni misionari ai lui Dumnezeu”. „Testimonies on the Sabbath School Work” p. 33.

Noi suntem îndemnați de serva Domnului să nu fim mulțumiți până nu vedem că cei din clasele noastre s'au predat Domnului. Lucrul acesta e cu neputință din punct de vedere al minții omenești, dar totul este cu putință celui care crede. Parlea noastră este să semănăm sămânța și să lășăm ca restul să-l facă Acela care singur poate să dea rodire. Dacă a fost cândva adevărat că noi „ne luptăm nu împotriva întunecului lumii acesteia, ci împotriva slăbănișilor, împotriva stricăciunii spirituale din înălțime”, atunci astăzi este adevărat. Și nimic, decât o desăvârșită predare a vieții noastre ne va da puterea de a îndruma pe copiii noștri, cum să simtă puterea mântuitoare a cunoașterii lui Isus Hristos față de Hristos, și o vieală creștinească corespunzătoare mărturisirei. În vieala noastră trebuie să fie o luptă pentru „o inimă mai înaltă în serviciu” dacă facem cu adevărat lucrarea ce ne stă în față. Suntem noi gata să răspundem la aceasla chemare?

„Cine va fi zelos lucrător în Școala de Sabat pentru mântuirea sufletelor? Cine va lua pe tineri deoparte, vorbind și rugându-se cu ei, chemându-i în parte, stăruind pe lângă ei să predea Domnului inima lor, pentru a deveni un miros plăcut pentru Hristos? Văzând mărimea lucrării, și observând cât de puțin este prețuită, suspinăm în inimă și exclamăm: „Cine va primi aceste răspunderi așa de grave și va veghea asupra sufletelor ca unii ce va trebui să dea seama?” „Testimonies on the Sabbath School Work”, p. 15.

Acei cari sunt gata să răspundă: „Iată-mă, folosește-mă, la timpul cel mai însemnat al marelui seceriș, vor veni și vor aduce cu dânsii snopii lor. Marele Învățător să ne atragă la sine, să ne umple cu Spiritul Său, și să ne ajute să-L preamărim câștigând pentru El pe toți cei din școala noastră, cari nu au primit pe Domnul.

Depart. Școalei de Sabat
din Conf. Generală.

Culegătorii de snopi.

(Copiii intră aducând fiecare câte un snop, și cântând întâia strofă din cântarea: „Sămânța-arunc-o”, No. 147 Imnuri creștine).

Toți în cor:

„Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii, și priviți holdele, cari sunt albe, gata pentru seceriș. Cine seceră primește o plată, și strânge roadă pentru vieala veșnică”. Ioan 4, 35, 36.

Primul copil:

Am semănat gânduri frumoase
Și am primit din lucrul meu
Un snop cu fire mătasoase,
Cu spicul plin, cu bobul greu.

Toți:

„Fie bine-plăcute cuvintele gurii mele, și cugetarea inimii mele înaintea Ta, o, Doamne, stânca mea și Mântuitorul meu”. Ps. 19, 14.

Al doilea copil:

Am semănat cândva speranța
În inimă de întristat;
Eră un mic cuvânt acesta,
Dar a produs un snop bogat.

Toți:

„Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate prin purlarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii!” Iac. 3, 13.

Al treilea copil:

Eu semănai fapta iubirii,
Cum m'a 'nvățat Domnul Hristos;
Sămânța eră-așa de mică,
Dar a rodit cu mult prisos.

Toți:

„Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință”. Gal. 6, 10.

Al patrulea copil:

Am semănat mărunte daruri
Pentru lucrarea lui Hristos,
Și-acuma pot să duc la ceruri
Un snop așa de prețios.

Toți:

„Este mai fericit să dai, decât să primești”. Fapt. 29, 55.

Al cincilea copil:

Am semănat sămânța bună
De spirit binevoitor
La lucrul Domnului, și-acuma
Am snopi pentru Mântuitor.

Cu toți:

„Cine seamănă puțin, puțin va seceră; iar cine seamănă mult, mult va seceră”. Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit”. Ce seamănă omul, aceea

ȘCOALA DE SABAT.

Pe melodia 457 Zions Lieder și 162
Imnuri Creștine.

1. Un loc plăcut și adorat
E sfânta Școală de Sabat.
Isus Hristos obișnuia
Chiar din copilăria Sa
[: Să meargă 'n locul adorat
La sfânta Școală de Sabat.:]
2. Isus pe vremuri a 'nvățat
În sfânta Școală de Sabat,
Cum poți moștenitor să fii
Al scumpei Lui împărății.
[: Deci merg și eu neîncetat
În sfânta Școală de Sabat.:]
3. Ce dulce e și ce frumos
'N-această școală-a lui Hristos !
În coruri Domnului cântăm,
Pe El cu drag îl adorăm.
[: Te simți de cer apropiat,
În sfânta Școală de Sabat.:]
4. Mereu, mereu te-a invitat
Această Școală de Sabat.
Ascultă-acuma glasul său
Te-apropie de Dumnezeu,
[: Și zi: „De-acum eu vreau să vin
În Școala de Sabat, eu vin“.:]
- [: Venim, venim cu toți voioși
În școala Domnului Hristos.
Venim cu toți să ne 'narmăm,
O luptă bună să luptăm.
[: Noi vom veni neîncetat
În sfânta Școală de Sabat.:]

va și seceră .. Să nu obosem în facerea
binelui, căci la vremea potrivită, vom se-
ceră, și nu vom cădea de oboseală“. 2
Cor. 9, 6; Gal. 6, 7—9.

(Apoi copiii pleacă cântând ultima strofă
din cântarea amintită la început).

Ex.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director: P. P. PAULINI

Membru: ST. DEMETRESCU

Edit. și Red. resp.: D. FLOREA

Prețul unui număr Lei 6,— Abon. pe un an Lei 60.

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

Împăratul nostru.

„Un alt împărat, Isus“, Fapt. 17, 7.
No. 256 Christ in Song).

1. 'N-această zi frumoasă
Aducem lui Isus
Cântarea noastră-aleasă,
Căci îl iubim nespus.

Cor: Slăvim, slăvim
Pe-al nostru împărat;
Slăvim, slăvim
Pe Domnul adorat.
2. El a iubit copiii
Când a fost pe pământ
Și-acum, deși e'n ceruri,
El ne iubește mult.

Cor.
3. Ne place-așa cântare,
Și-am vrea s'o auzim;
Prin jertfa vieții Sale
Ne face să trăim.

Cor.
4. La tronul milei Tale
Acum îngenunchăm
Și'n sunet de cântare
Vieața îți predăm.

Cor,

PICIORUȘ AI GRIJĂ.

„Fă-mă să merg în calea râuluișilor
Tale“.

No. 569 (Christ in Song).

1. Pe mâini de dimineață
Cu grije m'am spălat
Și Domnului îndată
Spre lucru l le-am dat.

Cor: Picioruș ai grije,
Unde-ai să mă duci;
Să slujesc pe Domnul,
Tu să mă conduci.
2. Urechea e 'ndreptată
Spre Bunul Dumnezeu,
Și El cu drag mă 'nvăță,
Cum să-L servesc mereu.

Cor.
3. Iar ochiul priveghează
Cumva să nu greșesc;
La lucru și la joacă
Eu Domnului servesc.

Cor

UN APEL : SE CAUTĂ!

(Un copil din secțiunea primară vine în față cu următoarea placată:)

SE CAUTĂ — MULȚI

Se caută, Mulți Copii pentru Grădiniile de copii și Secțiunea Primară.

O Fetiță sau un Băiețuș dela trei ani în sus care să se plimbe, să cânte și să dea Ajutor Zămbind.

Băieți și Fete cari Să Vină să Studieze Lecțiunile lor și să ajute la umplerea Camerelor Secțiunii Primare. Se Primește orice Culoare de Păr și Ochi.

Se caută băieți și fete pentru Grădina de copii și Secțiunea Primară a Serviciului! Băieți și fete cu fața veselă și zămbitoare, cu părul negru și cu ochi căpril, cu ochi albaștri și cu păr bălaiu — orice culoare de ochi și de păr — se caută; dar nu ca să lucreze în fabrici ca să se îmbolnăvească, nu spre a lucra mult timp pentru o leafă mică. Nu! Acești copii sunt căutați pentru a li se da loc în odăi luminoase împodobite cu flori și cu texte din Scriptură, unde să vorbească cu instructorii lor despre povestirile frumoase din Biblie — despre povestea minunată a lui Isus. Se caută copii spre a învăța și cântă cântece vesele, cântece de laudă și cântece despre țările misiunilor din locuri depărtate. Se caută copii cari să economisească banii lor și să-i pună în plicuri, în pușculițe, în coșulețe, ca să guste astfel bucuria de a ajuta pe alții.

Părinților și mamelor, acesta este locul potrivit pentru băieții și fetele d-voastră. Va face din ei copiii cei mai buni din lume; va pune în inima lor dragostea și înclinarea pentru fapte bune și adevăr; lucrul acesta va face ca pe zi ce trece familia d-voastră să fie mai fericită. Băieții și fetele d-voastră vor învăța nu numai cum să vorbească cu d-voastră, dar vor învăța să vorbească cu Tatăl lor cel cereșc; vor învăța să se roage. Nu veți găsi un prilej mai bun, părinților și mamelor, unchilor și bunicilor, decât acesta pe care

vi-l aduce și vi-l oferă Școala Sabatului pentru copii — dacă vreți să le ajutați să ajungă copii buni.

(Un tânăr sau o tânără vine în față cu a doua placată:)

SE CAUTĂ — DIFERIȚI

Băieți și Fete, Tineri și Tinere, pentru Secțiunea Secundară și a Tineretului; se caută oameni energici, voioși să studieze, să ajute, să fie pentru alții Frați și Surori mari.

Din ei se vor forma Conducători.

Se caută copii, tineri și tinere pentru secțiunile lor respective din Școala de Sabat! Sunt bineveniți tinerii energici și trezi. Tinerii și tinerele cu zel la învățătură și cu bunăvoință au un loc care-i așteaptă! Orele sunt plăcute, mediul este atrăgător, și răsplătirea mare! O bonificație specială se dă celor harnici, și anume în forma unei răspunderi mai mari și educație, spre a ajunge conducători, instructori și diriginți. Fiecare poate găsi un post de frate și soră mai mare.

Căștigul venit din timpul petrecut în aceste secțiuni este vrednic de luat în seamă. El dă fiecăruia cunoașterea drumului vieții. El dă tânărului tărie și putere să meargă înainte spre a ajunge la adevărata mărime. El dă curaj și putere morală pentru greutățile ce s'ar întâmpla săvină. El dă fetelor tinere veselie, bună dispoziție, grație și farmec. Le dă acestea ca o parte dintr'un caracter puternic pentru a trece cu bine prin furtunile și greutățile vieții. Venirea regulată și la timp în Școala de Sabat formează deprinderea de a se încrede în acela cari caută cu zel tineri plini de ambiții frumoase.

Afară de acestea prin Cuvântul lui Dumnezeu li se dau multe făgăduințe. Copii, tineri și tinere, în acest Sabat căutați de vă asigurați viitorul.

(Un membru dintre majori vine în faţă având următoarea placată:)

SE CAUTĂ — AJUTOR

Pentru Secţiunea Adulţilor,
Părinţi şi Mame, Unchi şi Bunici,
spre a da Sfaturi, să înveţe, să
Studieze, să Indrumeze.
Sunteţi Căutaţi!

Se caută! Părinţi, mame, unchi şi bunici. Influenţa voastră este căutată, sfatul vostru este dorit, şi prezenţa voastră este cerută în secţiunea majorilor. Câştigul vostru — cel mai mare câştig — este asigurat. Constă în atrăgătorul studiu al mamei Cărţii ce dă judecată liniştită în toate timpurile, şi clar vedere pentru toate problemele voastre, fie casnice, băneşti, sociale sau fizice. Prezenţa voastră vă asigură influenţa care se cere pentru a fi puşi ca pildă tineretului, cari mereu privesc la voi ca să ştie cum să se poarte, şi voi îi îndrumaţi prin faptele voastre, fie că vă daţi, sau nu vă daţi seama. Admiţând că timpul vostru este ocupat şi că zilele voastre sunt supra încărcate cu muncă, totuşi sunteţi căutaţi, ca să aveţi neîntrerupta cunoaştere a Cărţii care singură vă va da putere şi tărie şi curaj în familie şi ocupaţia voastră.

Se caută părinţi şi mame pentru că ei trebuie să fie întovărăşiţi de copiii lor. Vizitarea regulată şi studiul regulat în Şcoala de Sabat le va ajuta în această privinţă. Se caută unchi, rude, veri şi verişoare, spre a spune cuvinte de încurajare pentru cei tineri, la vremea potrivită, spre a face ca vieala lor tânără să fie mai roditoare în slujba lui Hristos. Se caută bunici, pentru că păruilor căruntă dovadă că drumul duce cu siguranţă în sus. Nimeni nu este refuzat pentru caz de bătrâneţe, boală, sau pentru că i-au slăbit vederile. Câştigul este mare, lucrul este plăcut şi înveselitor, şi un scaun vă aşteaptă ca să-l ocupaţi regulat. Astăzi, sunteţi căutaţi!

Isus chiamă copiii.

(Mel. No. 253, Christ in Song).

1. Domnul plin de milă fiii Şi-a chemat
Dar, de-a Lui iubire ei n'au ascultat.
În păcate grele ei se avântau,
Până când chemarea-l nu mai auziau.
2. Pasărea privind-o, care credincios
Îşi adună puli la piept călduros,
Domnul zise celor cari L-au lepădat:
„V'am chemat adesea, şi n'aţi ascultat“.
3. Până azi ne chiamă: „Copilaşi veniţi,
N-a Mea împărăţie veţi fi fericiţi“.
Ascultă-vom glasul-L, azi, şi vom veni,
Sau în rele poşte ne vom răläci?“
4. Când venim la Domnul, de-orice
[lucru rău
Scut de apărare, ne e pieptul Său;
Trist însă va spune, de L-am părăsit:
„V'am chemat adesea şi voi n'aţi venit“.

LA LUCRUL

1. De-aş fi o păsărică ce zboară sus
[prin cer; —
Dar, tot mai bine-i om, oricât de mă-
[runţel, —
De-aş fi o păsărică, şi oricât aş cânta
Nu-mi place să cânt singur, ci'n adu-
nare-aş vrea.
2. Frumoasa adunare a Şcolii de Sabat
E locul cel mai bun, ce'n lume am aflat,
Dar, spun, mi-a fost ruşine, când odată
[înving
Am văzut clasa goală, ... şi-am plâns,
[că n'am vecini.
4. Dar, hotărît, la lucru îndată am pornit
Şi clasa mea din toate mai bună-a
[devenit.
La studiu, la cântare, ajunse cea dintâi
Precum şi la colecă grăbiă cu toţi ai săi.
4. Luaţi şi voi dar pildă, lucraţi din răs-
[puteri!
Voi ştiţi că oameni leneşi, nu vor intra
[în cer.
Veniţi în clasa voastră, din inimă lucraţi,
S'ajungă cea mai bună. Şi iar vă zic:
[„Lucraţi!“
Sel.

Programul lucrării misionare în Uniunea Română

pe Trimestrul III-lea 1925.

Pentru acest trimestru, în dorința de a ne familiariza cu îndatoririle pe cari Dumnezeu le-a așezat pe umerii noștri, în minunata operă de evanghelizare și salvare a conțetățenilor noștri; s'a hotărât să studiem cu seriozitate broșura:

„Timpul și lucrarea”

Broșura cuprinde în ea descrieri profetice, îndrumătoare, pentru renașterea noastră spirituală și pentru redesteptarea noastră la lucru.

Spiritul profetic ne învață la devoțiune personală în lucrarea de salvare a sufletelor și ne lămurește, că pentru aceasta este absolută nevoie de disciplină și de organizațiune.

Ascultarea este temelia bunei creșteri și desăvârșiri a caracterului creștin. Lipsa de ascultare și

înlocuirea cu îndoeală și bănuieală au fost mijloacele de corupere ale vrăjmașului.

Priveghiați și vă rugați ca să nu cădeți în ispită; dar mai ales, lucrați.

Planul nostru.

*Ora misionară din Iulie,
ora 10 jum. — 11 jum. dimineața.*

1. Cântare.
2. Rugăciune.
3. Raport asupra lucrării misionare din ultima lună.
4. Cântare.
5. Citire din „Timpul și Lucrarea”, pag. 14: „Responsabilitatea individuală”.
6. Convorbire prin întrebări și răspunsuri asupra temei: Răspunderea personală adică individuală, (după modelul de mai jos).
7. Arătarea experiențelor personale de către membri.

„Merg pentru că plouă”.

„Cred că astăzi n'ai să mergi la Școala de Sabat, Lucia!” zise mama, într-o zi furtunoasă de Sabat, pregătindu-și un loc spre a celi.

„Te rog, mamă, lasă-mă să merg astăzi; vreau să merg pentru că plouă”.

„Vai, Lucia, dar cu ploaia aceasta mă scuz eu că rămân acasă. Cum poate să fie pentru tine un îndemn ca să mergi?”

„Mamă, instructorul nostru se duce totdeauna la Școală, pe orice vreme, cu toate că locuiește așa departe. El a povestit în clasă, că într'un Sabat, când prin furtună a ajuns la Școală, și când n'a găsit pe nimeni acolo a fost așa de abătut, încât nu s'a putut opri să nu plângă. El ne-a rugat și pe noi, dacă nu s'ar putea să venim chiar pe timp ploios, și ne-a mai

spus că deși trebuie să ascultăm pe părinți totuși ei vor fi așa de binevoitori și ne vor lăsa, dacă noi îi vom ruga frumos. Mamă, te rog, îmi dai voie să merg?”

„Bine, scumpa mea, îți dau voie. Mergi și te pregătește”.

Dar mama nu se mai simți alrasă de cartea ei, ci zise sofului, un avocat, care locmai venia din bibliotecă: „Lucia se duce astăzi la Școala de Sabat pentru că plouă, ca astfel instructorul ei să fie încurajat prin prezența, cel puțin, a unui elev. Ce-ar fi dacă măcar pentru acelaș motiv, dacă nu pentru unul mai bun, am merge și noi?”

„Admis! Eu n'am putut niciodată să pledez vreo cauză într'o sală goală de tribunal, și cred că foarte greu trebuie să-i vie predicatorului să predice băncilor goale”.

Ex.

8. Cântare.

9. Rugăciune.

10. Strângerea rapoartelor de către Conducători și predarea lor Secretarului.

Tema: „Responsabilitatea individuală“.

1. Ce înțelegem noi prin cuvintele: Responsabilitate individuală?

Răsp.: Prin responsabilitate individuală noi trebuie să înțelegem răspunderea pe care o avem fiecare în parte, frate și soră, despre lucrarea ce am făcut-o cu Hristos, pentru a salvă pe alții.

2. Cine trebuie să arate lucrul ce are de săvârșit un membru în Comunitate?

Răsp.: Comitetul Misionar prin însărcinajii săi.

3. Poate altcineva să facă lucrul încredințat nouă personal?

Răsp.: Nu! Nimeni! Căci fiecare are o misiune de o minunăță însemnătate, care poate folosi la fericita mântuire a câtorva suflete.

4. Cum trebuie să se privească pe el, un fiu al lui Dumnezeu?

Răsp.: Ca fiind o verigă din lanțul cu care Dumnezeu vrea să salveze lumea.

5. Ne putem simți noi despărțiți de lumea pieritoare din jurul nostru?

Răsp.: Nu! Căci noi suntem o parte din pânza omenirii și cerul ne privește ca frați și cu cei păcătoși, și cu cei sfinți.

6. Ale cui sunt: vocea noastră, influența noastră, timpul nostru, și la ce trebuie ele folosite?

Răsp.: Toate sunt daruri dela Dumnezeu și trebuie folosite în

câștigare de suflete pentru Hristos.

7. Pentru ce am fost noi aleși și orânduți?

Răsp.: Pentru aceeaș lucrare pentru care a fost rânduit Hristos: pentru salvarea oamenilor.

8. E mulțumit cerul cu activitatea noastră de astăzi?

Răsp.: Universul întreg e nemulțumit și uimit, că noi stăm așa de reci și de nepăsători, și nu mergem să vorbim adevărul cu mai multă convingere, celor din jurul nostru!...

9. Cine poate fi scuzat la ziua judecății că n'a făcut nici o lucrare în „Via Domnului“?

Răsp.: Nimeni! Deci fiecare trebuie să ia cu bucurie asupra-și lucrarea dată lui, căci Cerul privește cu mult interes să vadă ce face fiecare membru din Comunitate pentru luminarea celor ce sunt în întunec.

10. Unde trebuie să lucreze membrii, și cum?

Răsp.: Fiecare să lucreze în apropierea sa și numai acea lucrare misionară pe care o poate face mai bine.

NOTA.— Pentru luna Iulie, și în Uniunea noastră Română, a fost rânduit ca săptămâna dela 5—12 Iulie să fie rânduită pentru lucrători ca și pentru toți membrii cari se simt îndemnați de Dumnezeu ca „Săptămâna cea mare de Sacrificiu“.

Pentru aceasta, toți slujbașii Comunităților, sunt rugați să contribuie la această lucrare cu pilda cea bună și cu învățătura cea sănătoasă, potrivit instrucțiunilor primite la timp prin „Misiunea Internă“.

CASNICIA.

(Extrase din Mărturii).

Înainte ca cineva să intre într-o așa strânsă legătură, ca aceea care o constituie căsătoria între acei doi, el trebuie să învețe, cum să se stăpânească pe sine și cum să se poarte cu alții.

În educația unui copil se întâmplă adesea, ca voința needucată și nerațională a copilului să năzuească contra voinței coapte și statornice a mamei. În asemenea ocazii se cere o mare înțelepciune din partea mamei. Printr-o purtare neînțeleaptă, prin întrebuințarea aspră a constrângerii, mama poate cauza mari primejdii copilului ei.

Dacă este posibil, mama trebuie să ocolească asemenea lucruri; căci ele constituie o luptă aspră alături pentru mamă ca și pentru copil. Dar, dacă s'a ajuns deja la așa ceva, atunci copilul trebuie ținut să se adapteze înțelepteii voinței a părinților săi.

Mama să se găsească într-o continuă forță de stăpânire de sine spre a ocoli tot ce ar putea naște în copil un spirit de împotrivire. Ea nu trebuie să împartă copilului ordine cu un ton despotice și imperios. Ea va câștiga foarte mult, dacă va vorbi cu un ton liniștit și blând. Ea trebuie să se poarte astfel cu copilul ei, ca el să poată fi atras spre Isus. Ea trebuie să recunoască, că Dumnezeu este ajutorul ei, și că puterea ei educativă constă în iubire. Dacă ea este o creștină înțeleaptă, atunci ea nu va forța copilul către îndărătnicie. Ea se va ruga cu încredere ca nu cumva dușmanul să capele biruință peste copil; și cu cât se va ruga mai fierbinte cu atât ea va deveni conștientă de reînnoirea vieții sale spirituale. Ea va vedea, că aceeași putere care lucrează în ea lucrează și în copilul său. El devine amabil și supus față de părinți. Lupta este câștigată. Răbdarea, bunălată și înțeleapta stăpânire a ei de sine în cuvinte și-au făcut lucrarea. Liniștea urmează furtunii, după cum soarele își arată razele sale după ploaie. Ingerul însă, care a observat toate fazele acestei întâmplări izbucnește în cântări de bucurie.

Tot așa se pot întâmpla lucrurile și în viața comună dintre bărbat și soție. Dacă ei nu sunt stăpâniți de Spiritul lui Dumnezeu, atunci, la asemenea ocazii, ei dau pe față același spirit neînțelept și pălămas, pe care adesea îl dau pe față copiii. Și așa cum se lovesc două pietre de cremene, astfel se lovesc contradicțiile în voința celor doi.

Frate, fii prietenos, răbdător și prevăzător. Gândește-te că femeia ta nu te-a luat de soț, ca tu să domnești peste ea, ci ca să fii ajutorul ei. Nu fii niciodată pretențios și despotice. Nu folosi voința ta cea tare ca să forțezi pe soția ta să-ți îndeplinească dorințele tale. Gândește-te, că și ea are o voință și că și ea are dreptul de a avea voința ei, după cum și tu dorești s'o ai pe a ta. Deasemenea nu uita că tu ai partea cea mai mare a experienței. Fii foarte prudent și politicos. „Căci înțelepciunea de sus este mai întâiu curată, apoi pașnică (învoitoare), ascultătoare, plină de milă și roade bune“. Iac. 3, 17.

O biruință trebuie s'o câștigiți voi neapărat și anume biruința peste voința voastră aspră. Acestei lupte voi vă puteți împotrivii numai cu ajutorul lui Hristos. Voi vă puteți lupta cu strictețe și chiar timp îndelungat spre a birui eul, dar tot nu va reuși dacă nu veți primi ajutor de sus. Însă prin harul lui Hristos voi veți putea obține biruința peste eul vostru și peste egoism. Dacă voi trăiți o viață ca a Lui, dovedind la orice pas o continuă lepădare de sine și plină de milă pentru acei, cari au nevoie de ajutor, atunci veți merge din biruință la biruință. Din zi în zi veți învăța mai bine să biruiți eul vostru și să întăriți punctele slabe ale caracterului vostru. Domnul Isus va fi lumina voastră, lăria și coroana păcii voastre, fiindcă ați supus voința voastră, voinței Sale sfinte.

Bărbați, precum și femei, pot realiza țința propusă lor de Dumnezeu, dacă vor lăsa ca Isus să fie ajutorul lor. Predați-vă fără rezerve lui Dumnezeu. Conștiința faptului, că vă luptați pentru viața cea veșnică, vă va întări și vă va mângâia. Hristos poate să vă împrumute putere pentru biruință. Cu ajutorul Său voi veți putea distruge desăvârșit rădăcina egoismului.

Hristos muri, ca prin moartea Sa, viața oamenilor să se lege cu viața Sa, punând în legătură asociația Dumnezeirii cu omeneirea. El veni în lumea noastră și trăi o viață dumnezească - omenească, ca prin această viață, viața bărbaților și femeilor să se potrivească în același chip cum ar trebui să fie după voința lui Dumnezeu.

Mântuitorul cere să vă lepădați de voi înșivă, și să luați crucea asupra voastră. Atunci nu va mai fi nimic care să mai împiedice dezvoltarea ființei voastre. Ex-

periența voastră zilnică va fi o umblare sănătoasă și potrivită după modelul cel adevărat.

Gândește, scumpul meu frate și iubita mea soră, că Dumnezeu este iubire, și că El, prin harul Său, vă poate face fericiți în viața voastră comună, așa după cum v-ați făgăduit unul altuia prin votul vostru matrimonial. În puterea Mântuitorului voi puteți căuta cu înțelepciune și cu pricepere să îndreptați pe cel ce merge pe cărare strâmbă, aducându-l pe calea cea dreaptă, ajutându-l după voia lui Dumnezeu. Ce nu poate Hristos să facă? El este desăvârșit în înțelepciune, în dreptate și în iubire.

Nu vă retrageți din mijlocul celorlalți, mulțumindu-vă să însușiți numai pentru voi iubirea voastră, folosiți orice ocaziune ce vi se oferă să contribuiți la fericirea altora, împărțindu-le și lor din iubirea voastră. Cuvinte de prietenie, priviri de compătimire, expresii de prețuire reciprocă pot fi pentru un om răsleț și sleit de luptă ca un pahar de apă rece pentru un suflet însetat. Un cuvânt de îmbărbătare sau un fapt de bucurie contribuie mult să ușureze sarcini, cari apasă greu pe umerii celor oboșiți. Adevărata fericire stă într'un serviciu desinteresat. Orice cuvânt și orice serviciu de acest fel va fi raportat în cărțile cerului ca și cum însuși Hristos ar fi fost servit prin aceasta. „Ceeace ați făcut unuia dintre acești frați ai mei, foarte neluăți în seamă, Mie mi-ați făcut“. Mat. 25, 40.

Trăiți în razele iubirii Mântuitorului. Atunci influența voastră asupra lumii va fi spre binecuvântare. Lăsați să fiți stăpâniți de Spiritul lui Hristos și legea amabilității să fie mereu pe buzele voastre. Prevederea și lepădarea de sine caracterizează cuvintele și umblarea acelor cari s'au renăscut spre a duce o viață nouă în Hristos Isus.

„Nimeni dintre noi nu viețuiește pentru sine“, Rom. 14, 7. Caracterul se descoperă singur. Privirea, timbrul vocii și felul de purtare influențează fericirea în cercul familiei; aceste circumstanțe servesc sau să mărească fericirea sau s'o distrugă. Toate contribuie la formarea caracterului copiilor și pentru fericirea lor; ele pot reînsoții nădejdea și iubirea sau servește pentru a o nimici. Prin aceste influențe toți pot deveni sau mai buni sau mai răi, fericiți sau nefericiți. Noi suntem datori să dăm familiei noastre cunoștința Cuvântului în viața practică. Noi trebuie să facem totul ce-am putea face spre a curăți, a lumina, a mângâia și a încuraja

pe toți aceia cari sunt legați de noi prin banda familiară.

Iubirea și comuna simțire în casă.
(Mărturie V. 3, p. 527, 528).

Sunt mulți în această lume, cari flămânzesc după iubire și compătimire și cari au dreptate să fie astfel. Mulți bărbați își iubesc soțiile lor și totuși sunt prea egoiști spre a le arăta această simțire a lor. Demnitatea lor închipuită și mândria lor păcătoasă îi țin spre a nu dovedi iubirea lor prin cuvinte și prin fapte. Mulți bărbați nu știu absolut nimic cât de mult dorește inimile soțiilor lor după cuvinte gingașe, după o prețuire frățească și după iubirea curată. Ei își immormăntează în cele din urmă iubirile lor, cari au fost răpide dela dreapta lor și murmură contra Providenței că i-a despărțit de tovarășele lor, în timp ce, dacă ei ar putea privi în inima lor ar recunoaște, că purtarea lor personală a fost cauza dispariției atât de timpurie a acelor sulele. Religia lui Hristos ne va duce pe noi acolo, ca să putem fi amabili și politicoși; și să ne facă liberi de a nu mai ține cu încăpățănare la părerile noastre. Noi trebuie să murim eu și nostru și să socotim pe alții mai sus decât pe noi.

Trad. Eufra, Păunescu.

Să ne propunem ținte de ajuns.

E bine ca să ne punem, totdeauna o țintă pe care să o urmărim până o ajungem. E bucurie în inimă când atingem ținta. Ne dăm și noi seama cât putem face și ce ne mai trebuie. Dacă am ajuns o țintă atunci să ne punem o țintă și mai înaltă; aceasta ajută ca lucrând, să ne întărim forțele.

Am avut ocazia să văd aceasta acum de curând. Un cerc al tinerimii și-a propus să vândă într'un trimestru 270 de reviste. La sfârșitul trimestrului au văzut însă că au vândut 649. Nu e îmbucurător? Căci în același timp multă lume a fost vestită și puterile tinerilor au crescut.

Acum avem o temă să contribuim la progresele lucrării de evanghelizare în țările Japoniei, Chinei și pe unde sunt nemuri în Extremul Orient. Un cerc al tinerimii și-a propus ca pentru fiecare membru al lui să contribuie cu suma corespunzătoare unui dolar. Un sferi din această țintă a și atins în primul trimestru din anul curent și speră să ajungă ținta, cu ajutorul Domnului, până la sfârșitul anului. Să ne propunem deci ținte frumoase și să le atingem.

D. F.

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Lecțiunea 10 — 6 Iunie.

Ioan Botezătorul în închisoare.

Studiu biblic: Mat. 11, 2—11; Marc. 6, 14—29.

Text de aur: „Fii credincios până la moarte și îți voi da coroana vieții”. Apoc. 2, 10.

Povestire: Ioan Botezătorul era în închisoare. El își împlinise cu credințioșie însărcinarea pe care o avea de la Domnul. El chemase poporul la pocăință, botezase pe Mântuitorul în Iordan și-L vestise între popor ca pe Mielul lui Dumnezeu; el făcuse pe Irod, regentul Galileii, atent asupra păcatelor sale, dar Ierodiada, femeia cea rea a tetrarhului, stăruia așa de mult pe lângă Irod, până ce acesta se lăsă convins și puse pe Ioan în închisoare.

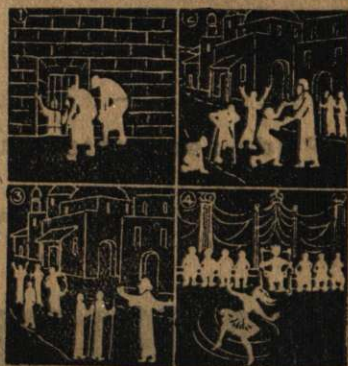
Ucenicii lui Ioan îi aduceau din când în când vești despre faptele și minunile Mântuitorului. El spuse deasemenea că poporul care merge cu Isus, îl socotește ca pe un profet. Atunci Ioan trimise doi ucenici ai săi la Isus și-L întrebă: „Tu ești Acela care trebuie să vină, sau trebuie să așteptăm pe altul?” Ucenicii veniră la Isus și au zis precum le-a spus Ioan.

Isus însă nu le-a răspuns deodată. El dorea ca ucenicii lui Ioan să vadă și să judece singuri. Pe când ei se mirau că Isus nu le dădea nici un răspuns, veni la El o mare mulțime de bolnavi, cari doriau să se facă sănătoși. Isus i-a vindecat pe toți. Surzii au început să audă, ochii orbilor s-au deschis, iar schiopii au căpătat putere de a merge. Când Isus termină lucrarea aceasta, zise către ucenicii lui Ioan: Mergeți la Ioan și-i spuneți, că voi ați văzut cum orbi au căpătat vedere, surzii aud, schiopii au început să umble și leproșii se curată, iar săracilor li se predică Evanghelia.

Pe când ucenicii lui Ioan s-au întors și au spus cele ce ei au văzut, Ioan s-a bucurat, căci el știa că Isus era Acela care făcea acestea, așa după cum a profetizat profetii despre El. Nu mult după aceasta Ioan a fost omorât în închisoare.

Învățătură: Ioan a botezat el însuși pe Isus în apa Iordanului, el L-a arătat poporului ca pe Mielul lui Dumnezeu. El a

auzit glasul lui Dumnezeu din cer, care a zis: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe El să-L ascultați”. Așa deci el știa mai bine decât orice om că El era Mântuitorul lumii. Dar când a fost aruncat în închisoare și când a trebuit să sufere, când știa, că moartea este aproape și ucenicii îi aduceau diferite știri despre Isus; atunci s'a îndoit și Ioan dacă cumva acesta este Messia sau nu; el trimise atunci soli la Isus. Dar faptele l-au convins că Isus este Hristosul. Isus nu a spus multe cuvinte, ci dădă mărturie de faptele Sale.

SCENA 1: Ioan în închisoare. Doi din ucenicii lui au venit să-l viziteze. El îi trimite la Isus să-L întrebe: „Ești Tu acela ce trebuie să vie, sau trebuie să așteptăm pe altul?”

SCENA 2: Isus vindecă pe bolnavi, curată pe leproși, dă vedere celor orbi. Ucenicii lui Ioan văd pe Isus făcând aceste minuni.

SCENA 3: Isus vorbește ucenicilor lui Ioan și le zice: „Mergeți și arătați lui Ioan aceste lucruri pe cari le-ați văzut și auzit”.

SCENA 4: Irod a invitat mulți prieteni la un banchet în palatul său. Fieca Ierodiadei distrează pe vizitatori dansând înaintea lor.

Aplicațiune: Nu este greu să crezi, atâta timp cât îți merge bine în viață. Dar o adevărată credință trebuie să reziste și în vremuri de ispită și încercare. Cum stai tu cu credința ta? Privește la minunile și faptele lui Isus și atunci orice îndoială și orice necredință trebuie să înceteze. Să învățăm de la Ioan acest lucru.

Întrebări repetitive.

1. Ce lucru a făcut Ioan?

2. Cine a aruncat pe Ioan în închisoare?

3. Către cine trimise Ioan pe solii săi?

4. Dece trimise el soli la Isus? Ce trebuia să întrebe ei pe Isus?

5. Ce răspuns le dăde Mântuitorul? Ce minuni au văzut solii?

6. Când a primit știrea solilor, despre ce lucru era el sigur?

7. De ce se îndoiă Ioan, dacă el bolează pe Domnul și auzise glasul Tatălui din cer?

8. Când este ușor să crezi? Și în vremuri grele?

9. Cât a mai trăit Ioan după aceasta? Ce învățăm noi din această lecție? A fost Ioan credincios până la moarte? Va primi el odată coroana vieții? Și când anume?

Lecțiunea 11 — 13 Iunie.

Pilda semănătorului.

Studiu biblic: Matei 13, 1—25.

Text de aur: „În inima mea am ascuns Cuvântul Tău, ca să nu păcătuiesc”. Ps. 119, 11.

SCENA 1: Isus șade într-o barcă pe marginea lacului, și spune oamenilor cari veniseră să-L audă, pilda cu semănătorul.

SCENA 2: Omul acesta seamănă sămânță, și unele din ele cad la marginea drumului. Păsările ciugulesc semințele așa că nu pot crește.

SCENA 3: Acesta e câmpul cu pietre și mărici. Unele din semințele sămănătorului cad în locuri ca acestea.

SCENA 4: Aci e un câmp cu lanuri ce se coc. Semințele căzute în asemenea pământ aduc o recoltă bogată.

Povestire: O mare mulțime de oameni erau mereu adunați acolo unde se oprea Domnul. Într-o zi, pe când Domnul sta la malurile lacului Galilei, veni la El o mare mulțime de suflete. Era lume așa de multă încât El a trebuit să intre într-o corabie ca de acolo să învețe acea mulțime adunată. Toată lumea se așezase pe malul lacului ca să asculte Cuvântul vieții.

Aproape de lacul unde se găsea Domnul cu poporul se întindeau câmpiile frumoase, iar semănătorii ieșise locmai ca să-și semene sămânța lor. Isus dorea să împărtășească celor adunați adevăruri prețioase, și așa a început să le povestească oamenilor o istorioară despre un semănător. O istorioară de felul acesteia se numește o pildă sau parabolă.

Isus începuse să vorbească; și zise: Ieșiți-a un semănător să semene sămânța sa. În timp ce el semăna a căzut o sămânță aproape de cale și au venit păsările și a mâncat acele semințe. Alte semințe au căzut pe loc mai pietros, unde nu avea pământ necesar ca să-și poată întinde rădăcina. Sămânța a încolțit și când a venit soarele, acel mugurăș fin și delicat a fost ars de căldură pentru că el nu avea pământ pentru rădăcină. Alte semințe au căzut între spini și au fost înăbușite de creșterea spinilor. Iar altele au căzut pe pământ bun și au adus fructe, una o sută, alta șasezeci, alta treizeci. Noi putem înțelege această istorioară numai dacă noi ne gândim la lucrul semănătorului, lucru pe care poate mulți dintre noi am și văzut.

Învățătură: Învățătura pe care Domnul a voit s'o dea acelor oameni este ascunsă în această pildă. El însuși este Semănătorul. Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu, care este predicat oamenilor. Sămânța care a căzut alături de cale reprezintă pe omul care aude Cuvântul lui Dumnezeu și aude despre împărăția lui Dumnezeu, dar nu are nici un folos, căci vine cel rău și fură sămânța care a fost semănată în inimă și omul rămâne tot cine a fost. Sămânța care a căzut pe pământ pietros, reprezintă pe un om care aude Cuvântul lui Dumnezeu și îl primește cu bucurie, dar sămânța nu prinde rădăcini în el și nu durează mult timp. Imediat ce vin încercări și ispite el încealează cu credința sa. Sămânța care a căzut între spini reprezintă pe un ascultător, care aude Cuvântul dar intrucât în inima lui sunt multe griji ale acestei lumi, sămânța este înăbușită și nu poate aduce fruct. Dar acea care a căzut pe pământ bun, ne arată pe un om care aude Cu-

vântul și care trage un folos din el. Acest om face după cele ce aude. El aduce fructe, unul o sută, altul șasezeci, și altul treizeci.

Aplicațiune : Și tu ai auzit Cuvântul. Cu cine te asemeni tu? Tu vei aduce desigur multe fructe în viața ta! Ascultă Cuvântul Mântuitorului și mai ales în învățătura acestei pilde, și ia aminte ca să fii un activ făptuitor al celor ce ne învață Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci vei aduce fructe însușit.

Intrebări repetitoare.

1. Ce făceau mulți oameni din Palestina în zilele Mântuitorului?
2. Ce făceau plugarii în timp ce Domnul învăța mulțimea lângă lac?
3. Ce parabolă le spuse Isus lor?
4. Ce s'a întâmplat cu sămânța care a căzut alături de cale? Ce înseamnă această sămânță?
5. Ce s'a întâmplat cu sămânța care a căzut între pietre? Ce reprezintă această sămânță?
6. Ce s'a întâmplat cu sămânța care a căzut între spini? Ce reprezintă această sămânță?
7. Pe ce pământ a căzut sămânța care în fine a putut aduce rod? Ce reprezintă această sămânță?
8. Cine este Semănătorul? Ce este sămânța?
9. Ce învățăm noi din această pildă a Mântuitorului?
10. Se seamănă Cuvântul și în inima copilor? Ce trebuie să faci tu ca să aduci multe fructe?

Lecțiunea 12 — 20 Iunie.

Parabola despre neghină.

Studiu biblic: Mateiu 13, 24—30. 36—43.

Text de aur: „Țarina este lumea. Sămânța cea bună sunt fiii împărăției, iar neghina sunt fiii celui rău”. Mat. 13, 38.

Povestire : Isus continuă să învețe poporul prin pilde. Între altele El începă și zise: „Împărăția lui Dumnezeu este asemenea unui om, care seamănă sămânța cea bună în țarina sa. Dar adormind semănătorii a venit dușmanul lui și semănă neghină între grâu și se duse. Iar când crescă verdeața și făcă rod, atunci se a-

rătă și neghina. Și venind slugile ziseră către stăpân: Doamne oare n'ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde este dară neghina? Dar stăpânul le răspunse zicând: Un vrăjmaș a făcut aceasta. Atunci slugile au zis: Voești să ne ducem și s'o alegem? Nu, răspunse stăpânul, ca nu cumva să smulgeți împreună cu ea și grâul, lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș. Și la timpul secerișului voiu zice către secerători: Alegeți mai întâiu neghina și legați-o în snopi ca să fie arsă, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.

Învățătură : Ucenicii au rugat pe Mântuitorul să le spună învățătura și însemnătatea acestei parabole. Mântuitorul zise: Cel ce seamănă sămânța cea bună este Fiul Omului. Țarina este lumea. Sămânța cea bună sunt fiii împărăției, iar neghina sunt fiii celui rău. Vrăjmașul care a semănat-o este diavolul, iar secerișul este sfârșitul lumii și secerătorii sunt îngerii. Deci după cum se alege neghina și se aruncă în foc, așa va fi și la sfârșitul lumii. Fiul omului va trimite pe îngerii Săi și vor culege toate smintelele și pe ceice faradelege, și-i vor arunca pe ei în flacăra focului. Atunci dreptii vor

SCENA 1 : Este noapte și în timp ce stăpânul casei și slugile dorm, un vrăjmaș a venit și a semănat neghină în câmpul lui cu sămânță bună.

SCENA 2 : Slugile spun stăpânului de casă: „Doamne oare nu ai semănat sămânță bună în câmpul tău? De unde a venit neghina?”

SCENA 3 : Lucrul acesta ne face să gândim la timpul secerișului. Oamenii adună grâul în hambare, iar neghina este arsă în foc.

SCENA 4 : După ce Isus a terminat de spus parabola, a trimis pe oameni acasă. Apoi a mers într-o casă. Acolo le-a explicat parabola.

străluci ca soarele, în împărăția Tatălui lor. „Cine are urechi să audă”.

Aplicațiune: Adesea neghina nu se poate deosebi de grâu până la vremea fructelor; această deosebire este cu atât mai grea cu cât plantele sunt mai tinere. Așa și noi; adesea nu putem deosebi binele de rău; Amândouă, binele și răul, oamenii buni și cei răi, sunt lăsați de Mântuitorul să trăiască împreună până la sfârșitul lumii. Cine ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu va fi strâns în hambarele cerului, iar cine ascultă glasul acestei lumi va fi asemenea neghinei care va avea un sfârșit tragic.

Intrebări repetitoare.

1. Ce pildă a mai spus Domnul ucenicilor și ascultătorilor săi?
2. Ce este asemenea împărăției cerurilor?
3. Ce s'a întâmplat pe când dormeau slugile? Ce au întrebat slugile pe stăpânul casei? Ce voiau ei să facă?
4. Până când trebuia ei să aștepte cu smulgerea neghinei?
5. Ce trebuia ei să facă cu grâul și cu neghina?
7. Cine sunt secerătorii?
8. Ce însemnează timpul secerișului? Ce se va întâmpla cu oamenii cei buni și cu cei răi?

9. Ce învățăm noi din această lecțiune?
10. Ce trebuie noi să facem, ca să nu fim aflați ca neghina?

Lecțiunea 15 — 27 Iunie.

Repetiție generală.

- Lecțiunea 1.** Isus a vindecat pe slăbănog.
Lecțiunea 2. Isus vindecă pe omul care a fost bolnav 38 de ani.
Lecțiunea 3. Ucenicii smulg spice în zi de Sabat.
Lecțiunea 4. Predica de pe munte: Feri-cirile.
Lecțiunea 5. Isus preamărește Legea.
Lecțiunea 6. Despre milostenie și rugăciune.
Lecțiunea 7. Grija Tatălui ceresc față de copiii Săi de pe pământ.
Lecțiunea 8. Un om bun trebuie să aducă fructe.
Lecțiunea 9. Sluga bolnavă a căpitanului roman.
Lecțiunea 10. Ioan Botezătorul în închisoare.
Lecțiunea 11. Parabola despre sămănător.
Lecțiunea 12. Pilda despre neghină.

Învățați textele de aur pe din afară.

DIVERSE

Adunarea lucrătorilor și colportorilor care a avut loc în București dela 20—25 Maiu, s'a dovedit plină de binecuvântare. Spiritul lui Dumnezeu adîind a dus la o mai puternică hotărîre de a susține cu forțe înalte vestirea întregii Solii Îngerești. Dumnezeu vrea să facă o lucrare mare cu toți cei ce alipindu-se servilor Săi îi vor urma cu iubire în cărarea vieții.

Sub conducerea Fratelui și Sorei Gaede a avut loc dela 8—19 Maiu a. c., la Focșani un institut pentru instructori ai copiilor în Școala de Sabat pentru copii. Dumnezeu a mișcat inima celor de față cari au votat în fața Lui, să-și facă, din salva-

rea copiilor, prin educația religioasă, o chemare a vieții.

Fratele Băx Secretarul Diviziunii Europene pentru lucrarea de Colportaj, fiind în trecere prin România a ținut institute cu colportorii din Conf. Muntenia și Moldova. Conferințele serale cu proiecțiuni au ajutat la ilustrarea marelui desvoltări pe care a luat-o în Diviziunea Europeană această ramură a lucrării. Astăzi avem o oaste bine educată de Evangheliști Colportori. Dumnezeu e cu această lucrare.

Pentru timpul de vară au fost chemați la lucrarea de evanghelizare următorii elevi ce se pregătesc pentru lucrarea misionară: M. Manea; T. Coconcea; N. Arcalief; C. Orăjdinoiu-Ionescu; Toma Dobre; D. Tudose; I. Șolea-Mic; C. Trașcă; I. Mazilu și D. Paraschiu.